

ДУРС ГРИНБАЈН

СИВА ЗОНА ИЗЈУТРА, мој брајко, њо зраду,
на њуџу
кући или
на њосао (као да има неке разлике) –

Све се одвија у висини очију. Првим
лицима, ћошкастим
и њврдим не недостаје
ниџија осим зреде црних веђа
њонад очију, згаснулих за

дискрејне карџоџеке свих сведока
нечујне узбуне због смога (у њола
шесту ујуџро).

А њо је ња жилавост. Жилаво:

КАКО СЕ ПО НЕМАЧКИ КАЖЕ, и нахерено ходамо
оџирући се злавобољи и
шуморењу филџер-
њосџројења у нама.

НЕШТО ШТО СЕ ВЕЋ У САМО ЈУТРО БРОЈИ

јесте овај њроми блесак
хрома са моџоцикла
у њролазу. Леџо

сасвим њрехладило, лежи
на издисају. (Је л њо вољи шџоџод
ново?). Ти

у музејском њолумраку крај њрозора ваљаци
жваку, јер она је најбољи
лек њроџив сџраха
од барока. Јесен је џачна, еџо нам
деџресџа од редова клуџа њред

о̄ус̄ӣелом̄ позорницом̄ на о̄ӣвореном̄,
на којој се није ӣграло од помена великим

кишцама. Два-три радника савијају
илаино у ирубе,
дижу пайосне даске из
оквира бине. Ти им
домахујещ. Понекад

нишћа не испадне тако лако
банално као песма, први сусрећ
још за рано̄ јутра
на укоченим крилима мољца,

чију мекоћу осећац на свом длану.

А НЕШТО КАСНИЈЕ ПОЈАВИО СЕ онај сребрнасти
тра̄

свејла, танак као влас косе,
нацкрабан преко мразно-прозирно̄
неба, о̄громној прибадачи
налик, која сјаја
две половине јутра. Тешко је

описати сву њу ранојутарњу свејлост
безмало заборављену, одједном
осећац силу теже
у косицама. Све ти изгледа скраћено
(‘Невиђен ред...’ и ти

ходац као омађијан и оијен
ејером кроз орљавне
лабиринте Индустрије.

АМАВО, АМАБИС,... АМАВУНТ

Док прескачем сенку од тараба
хладан ме зајахну зрак,

појрскан јушарњим
мирисима, још анонимним. Прамење

првог дима вије се испред мене, а псећи лавез
из викендацких бацџа одјекује као приликом
провале из сабирног логора, пригушено.

Номаде нахерени, пробуди се већ једном! (У
дуљи-усној укус звожђа)... тамо, где тебе
нема, тамо овај ветар брише
преко сјарушених
сјејских висоравни северног Ирана, или
по транс-сибирски брије
за једно неодрживо Ја.

У мом манџилу
бледи већ ижушела, заборављена цедуља
са табелом коњуџације латинских флагола...
дисоцирано.

ЈЕДНА ЈЕДИНА СРЕБРНА КОНЗЕРВА

Сардине, сљоцишене почковима,
између колосека, а са ивица се
на све сјране разлива умак,

црвен појуш пројанских боца
(и прилично

безазлен), та конзерва сама
међ пошким најлавинама диљем
унушрашњоси земље наговештава

сву лејошу коју обећава ово јушро.

БР. 5

Тамо, где се муве паре дрхурећи у својој
најдужој секунди на мусавој иници сјола
једног сврашцица на аушпоуш седим и

зурим кроз пророзор замрљан кишним каиима

цуи бензинске пумпе у шианске јахаче* на леињој
пригревици, у непрекидне сабласне колоне
аутомобила иза њих, налик красавим скорелинама
шио куљају из упробе земље.

Тамо сам видео Анџеја,
превореног у багер, како се масиодонском
кациком заглодава у ивицу цесће и прождире је
уздуж:
Чувари пушева који воде у унирациности једне искрчене
земље

а између прагова гусеница осављају ружну
јаругу за каблове, па нас већ следеће
дана, дубоко у амћење урезана, дочекује

ранојуларња извесности:
колико ова разрована земља смрди.

* Шиански јахачи, назив препрека у виду препона; постављају се на градилиштима за непожељне пролазнике. (Прим. прев.)